

El Festival Internacional de Música de Granollers

Ponències:
Anuari del
Centre d'Estudis
de Granollers
2000

39

Resum: *L'any 1982 el mestre Josep M. Ruera va presentar una ponència al Centre d'Estudis de Granollers on, resseguint la història de l'Escola de Música, feia una panoràmica de la vida musical granollerina durant més de cinquanta anys. Quin balanç podem fer de l'activitat musical a Granollers des d'aleshores? Ben segur que el Festival Internacional de Música, que l'any 2000 va arribar a la XXI edició, n'és un dels esdeveniments més destacables. La ponència que es presenta a continuació vol recuperar la història del Festival, tot destacant-ne aquells trets que li han donat una personalitat pròpia, tant des del punt de vista musical com organitzatiu i, d'aquesta manera, també fer balanç d'aquests darrers vint anys d'activitat musical a la ciutat.*

Els orígens

L'any 1973 es celebrava el II Concurs Nacional de Música de Cambra, organitzat per les Joventuts Musicals de Granollers, un certamen bianual que atorgava un premi anomenat «Josep M. Ruera». Per desig exprés de Ruera, el premi es convocava per a grups de música antiga. Això originava molts problemes ja que era una especialitat molt poc conreada al país. Al final es van haver d'admetre tot tipus d'agrupacions. A més el premi econòmic no era massa interessant per als possibles participants de manera que aquella segona edició s'havia pogut celebrar més per la insistència dels organitzadors davant dels intèrprets que per una altra cosa (pensem que en aquella època les Joventuts Musicals, amb seu espanyola a Barcelona, era una font importantíssima d'activitat per als músics del país). En arribar el moment de la tercera convocatòria, l'any 1975, estava clar que no tindria quasi participants. La idea de la junta de l'entitat es va encaminar aleshores cap a la possibilitat de dotar Granollers d'un certamen de qualitat en forma de festival de música anual. Era evident que el primer a estar-hi d'acord havia de ser el mestre Ruera. Ell, també conscient de les dificultats del concurs, no ho va dubtar gens. Els membres de l'entitat, amb Josep M. Ruera vàrem tenir una reunió amb el batlle senyor Francesc

Llobet i amb l'aleshores anomenat conseller delegat de Cultura senyor Antoni Garcia. L'única pregunta del batlle va ser: «i el mestre Ruera hi està d'acord?. Doncs endavant». És així com s'inicià l'organització del primer Festival Internacional de Música de Granollers, que engendaria les activitats el 21 d'octubre de 1976.

40 El concurs de música de cambra es celebrava a la tardor i va semblar que també era bon moment per al Festival. A Granollers no hi havia massa més activitat en aquella època de l'any i l'esdeveniment cultural més important, el Cicle de Teatre, s'organitzava per primavera. Ben aviat vàrem comprovar l'encert de les dates. Granollers seria l'única ciutat amb Festival de Música a la tardor, fora de Barcelona. Començaven aleshores a sovintejar certàmens arreu de Catalunya, però tots a l'estiu, en zones turístiques. Això aportava un element diferenciador que seria tingut en compte per les administracions públiques en el futur.

Per altra banda, als organitzadors, en general molt joves, ens preocupava molt la poca coherència dels festivals que hi havia aleshores, parlant des de la perspectiva dels continguts musicals. Eren cicles de concerts amb importants intèrprets però amb programes que poques vegades tenien una unitat que aportés un interès diguem-ne «pedagògic». D'aquí va venir la idea de fer un certamen amb un títol. Com que també ens va semblar que potser a Granollers no es justificava fer un certamen monotemàtic, vàrem decidir canviar de títol cada any.

Aquesta vocació pedagògica ens va portar a organitzar unes activitats paral·leles: audicions per als escolars, conferències,¹ una exposició al Museu i sessions cinematogràfiques. És important destacar les audicions per als escolars que s'inscrivien en la campanya que durant tot el curs portava a terme Joventuts Musicals i eren pràcticament l'única activitat extraescolar que en aquell moment s'oferia a les escoles. Aquestes audicions només varen deixar de fer-se quan l'Associació Cultural de Granollers va proposar oferir un paquet d'activitats que inclogués tot tipus de disciplines artístiques, música inclosa. En el seu moment, la proposta va ser molt afortunada. Era l'any 1980 i Joventuts Musicals començava a perdre potencial organitzatiu i el perill de discontinuar-les era important.

Probablement el moment més important i que més marcaria el Festival els primers dos anys és aquell en què es decideix demanar a l'Antoni Cumella un cartell. Als més joves de la junta, anar a veure Cumella ens feia molt de respecte, havíem sentit a parlar del seu mal geni però sobretot érem conscients d'anar a veure tot un personatge. Ràpidament ens vàrem adonar que més aviat estava dolgut de viure en una ciutat amb diners, però curta de mires, i que qualsevol iniciativa que portés una mica d'aire fresc era ben rebuda. D'aquesta visita no solament vàrem sortir amb el compromís de fer un cartell, sinó que vàrem afegir dues persones entusiastes a l'organització del festival, sobre tot la seva esposa, Agnès Vendrell, que va disposar-se a fer tot el possible perquè la primera edició arribés a bon terme. D'ells dos va ser la idea de fer una litografia la venda de la qual pogués ajudar al finançament i d'ells foren els primers contactes amb alts responsables d'algunes entitats financeres que van acabar col·laborant econòmicament. Es pot dir que sense el matrimoni Cumella el primer festival no hagués tingut l'entitat i la consistència que va tenir.²

Si bé la base inicial del finançament del Festival va provenir de l'Ajuntament de Granollers, les gestions de la família Cumella, varen permetre de gaudir de col·laboradors com diferents caixes d'estalvi. També ens va semblar que hi havíem d'implicar al màxim la gent de Granollers; d'aquí que els organitzadors vàrem emprar moltes hores per visitar empresaris i professionals liberals coneguts de la ciutat per demanar-los la col·laboració.³ Amb unes quantes aportacions que començaven en les 5.000 PTA. vàrem pagar més d'un concert. Aquest esforç per implicar moltes persones en el finançament del Festival es va abandonar, després de les cinc primeres edicions, perquè cada vegada era més difícil i la relació esforç-quantitat assolida no compensava. Però més enllà de l'aportació monetària, d'aquella estratègia va sortir una cosa interessant: les tres primeres edicions del Festival van gaudir d'una mitjana de públic envejable, en part integrat per gent no assídua als concerts, però que, se n'assabentaven i hi assistien.

¹ En l'annex núm. 5 es relacionen els conferencians que han participat en el Festival Internacional de Música de Granollers i el tema de la seva exposició.

² No van ser els únics que, a més dels membres de la junta de l'entitat, van treballar de valent en l'organització. En l'annex núm. 10 es relacionen els organitzadors d'aquesta primera edició així com la de totes aquelles persones que, en un moment o altre de la història del festival hi han dedicat hores i esforç, estiguessin o no dins la junta de Joventuts Musicals de Granollers.

³ En l'annex núm. 9 es relacionen totes aquelles persones, entitats i institucions que en algun moment han col·laborat econòmicament amb el Festival Internacional de Música de Granollers.

De la crisi a la represa

El Festival va entrar en crisi en la seva quarta edició. L'arribada dels ajuntaments democràtics va ser una sotragada forta també per a la cultura granollerina. El teixit associatiu de la ciutat era potent i va ser un element important d'oposició al franquisme local, tot i que —també cal dir-ho— a vegades les relacions entre les diferents entitats culturals eren tenses.

Amb l'arribada de la democràcia, l'Ajuntament de Granollers (i segurament fou un fenomen generalitzat arreu del país) va passar a ocupar un espai important en la dinàmica cultural de la ciutat, en detriment del teixit civil. Entre els organitzadors del Festival de Música i l'Ajuntament de Granollers es produí una situació de divorci absolut. En un altre ordre, hi havia el problema de la ubicació de la seu del Festival.

Granollers té un gran problema amb les infraestructures culturals. És massa habitual engegar i acabar-ne una sense haver-ne definit abans, clarament, coses tan evidents, com la finalitat de l'equipament dins la ciutat, l'ús concret que se'n farà, el pressupost que s'hi destinarà... Sembla un mal endèmic: es fan unes obres a l'anomenada Sala Tarafa i més tard es decideix dedicar-la a sala de concerts, de manera que cal un condicionament acústic que, a posteriori, és molt més complicat i segurament més car; i, a més a més, durant molts mesos l'equipament funciona amb mancances fonamentals. Actualment estem a punt d'inaugurar l'esperat teatre auditori i no sembla que hi hagi gaire gent que sàpiga quin model de funcionament tindrà aquest equipament, ni quin pressupost. Caurem en el mateix error que amb el Museu?

Després de ser inaugurat, la situació del Museu de Granollers era d'absolut abandó. En el seu moment, la construcció d'aquest equipament semblava tenir només dos objectius: que el Sr. Llobet no fos l'alcalde que va tancar l'antic Museu de Granollers (els antics locals havien servit per construir l'edifici de la seguretat social) i aconseguir que la Unió Liberal no pogués tornar a mans dels seus propietaris. Perquè va néixer sense projecte ni objectius clars, i encara avui, una ombra d'indefinició plana per damunt d'aquest equipament.

Fou segurament per aquest motiu que el matrimoni Cumella, per tal de dignificar a la vegada l'equipament i també el Festival, van

suggerir de convertir la sala gran del Museu en la seu del Festival i la sala del primer pis, per mostrar l'exposició dedicada al compositor. El mateix arquitecte que havia construït el Museu, que era gendre dels Cumella, va encarregar-se d'organitzar-ne l'espai. Un dels encerts indubtables de l'èxit de públic dels primers tres anys va ser aquest espai, únic, on dur a terme tot el festival. Un espai nou, cèntric, i, a més, encara que no s'hagués previst, amb una acústica formidable.

El Festival s'havia començat a fer al Museu: per l'interès de la gent que s'hi vinculava en el seu moment, i també per a fer menys buit l'equipament. Però un cop va començar a funcionar i la col·lecció de peces de l'antic Museu va ocupar la sala del segon pis, la celebració del Festival es convertí en una incomoditat per als seus responsables, que argumentaven que el Museu no era lloc adequat per celebrar-hi concerts.⁴ Ni abans ni ara però, hi havia gaires alternatives disponibles a la ciutat. Llevat de les conferències —aquestes sí semblaven oportunes per fer-se al Museu— la celebració del Festival de Música es traslladà a la Casa de Cultura Sant Francesc, ja llavors l'equipament més utilitzat i amb menys condicions (encara avui no s'ha arribat al mínim que a tots agradaria). El mal que això va fer al Festival només ha pogut ser avaluat en la segona etapa, en què la davallada de públic va tornar a ser molt important.⁵ No fou però aquest l'únic motiu, pel qual el Festival moriria l'any 1982.

L'any 1987 la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Granollers, encapçalada aleshores per Josep Sampera va proposar, a un grup de gent força dispar (Carles Riera, Josep Henríquez, Antoni Porta, Agustí Vidal i Montserrat Ponsa), d'intentar recuperar per a Granollers el Festival Internacional de Música. L'eix vertebrador seguia essent el mateix dels inicis, l'entitat Joventuts Musicals, molt concretat en la persona d'Antoni Boix. Posteriorment s'afegiren al grup inicial Vicenç Viaplana, Laura Espauella i el mateix Josep Sampera. Es va pensar que la conjunció d'alguns molt entesos en música i d'altres amb un cert sentit de gestió podria servir per recuperar aquell Festival que a tots ens havia dolgut que desaparegués, entre altres motius, per falta de mitjans econòmics.

⁴ Als organitzadors del Festival aquest argument sempre ens ha semblat una barbaritat, a banda de demostrar poca sensibilitat per assumir la realitat global dels equipaments de la ciutat. També cal dir que l'Ajuntament s'havia compromès a facilitar el Museu com a seu del Festival fins que el teatre auditori no estigués acabat.

⁵ Desafortunadament, no es disposa de dades d'assistència als concerts del Festival durant la primera etapa. En l'annex núm. 7 es resumeixen les dades de la segona etapa del Festival (1987-2000).

Els organitzadors ens ocupàvem de decidir el tema monogràfic del Festival, a vegades amb acalorades discussions, i després, mentre uns gestionaven els encàrrecs dels concerts amb els intèrprets adients, altres procuràvem trobar els mitjans econòmics que ens permetessin unes audicions dignes. Com és obvi, podríem fer un llibre d'anècdotes de totes aquestes gestions, especialment a l'hora de cercar patrocinadors. Volem fer constar, però, que el Festival ha comptat amb patrocinadors extraordinaris, alguns perpetus, que han confiat a ulls clucs en la nostra labor, com ara les empreses Estabanell i Pahisa, INIBSA, OPEL Josep Bertran, Laboratoris INIBSA,⁶ LUCTA, Joan Uriach i Marsal, Santi Santamaria i Roser Soldevila.

Però el problema de la ubicació del Festival ha continuat candent fins avui, l'any 2000. Consta que, quan l'any 1987 es recuperà el Festival, l'Ajuntament de Granollers, aleshores encapçalat per Josep Pujadas, ens oferí de nou la possibilitat d'utilitzar la segona planta del Museu com a sala de concerts, seu del Festival, mentre no estigués acabada la construcció del teatre auditori.

Així fou fins l'any 1992, any en què es produí la moció de censura contra l'alcalde socialista i que portà al grup de Convergència i Unió a governar l'Ajuntament. Començà aleshores un veritable èxode: la XIII edició del Festival va celebrar-se a l'Hotel Ciutat de Granollers, la XIV al Cercle Cultural de la Fundació la Caixa, però que per dificultats amb alguns patrocinadors, es va haver de jugar amb la Sala Tarafa que, a la vegada i durant alguns anys, per raó de la seva remodelació, tampoc no s'ha pogut utilitzar...

Encara l'any 2000, en què va tenir lloc la XXI edició, no s'ha pogut utilitzar el teatre auditori. D'aquesta manera hem perdut algun dels nostres col·laboradors habituals i l'assistència d'espectadors també se n'ha ressentit.

Algunes característiques originals del Festival de Granollers

Amb la represa, el manteniment d'alguna de les idees que havien configurat l'anterior etapa i la inclusió d'algunes de noves donen una personalitat pròpia al certamen. Les més destacables són:

1/ La primera i més notòria és la de ser un festival monogràfic. A

⁶ Vegeu l'annex núm. 9

les primeres edicions dedicades a compositors, fins a les originals proposades de la segona etapa («Música i literatura», «La música i els nens» o «Dones compositores»), la relació de títols avala la seva originalitat i singularitat.

2/ Cada any demanem a un artista la creació d'una obra per il·lustrar el cartell i/o portada del programa del Festival. Després de vint-i-una edicions, en disposem d'una bona col·lecció, que resten en dipòsit al Museu de Granollers.

3/ La comissió organitzadora del Festival procura que els músics granollerins o vinculats a la ciutat per mitjà de l'Escola de Música, hi participin amb regularitat i de forma equitativa. Des de la seva creació, l'Orquestra de Cambra de Granollers hi ha actuat en totes les edicions. Vàrem decidir de fer-ho per tal d'ajudar-la i esperar-la.

4/ Vam acordar d'encarregar, a compositors reconeguts, la creació d'obres per ser estrenades dins el Festival. Primer una cada dos anys, últimament una obra en cada edició del Festival. En la darrera edició, i com a fet singular, han estat tres les peces encomanades sota el títol Homenatge a Ruera: a Albert Guinovart, a Benet Casablanca i a Lluís Vidal.⁹

5/ La comissió organitzadora ha tingut sempre present la funció pedagògica del Festival a l'hora de programar els concerts. D'aquí la inclusió d'aquella música menys coneguda, tot i sabent el que aquesta decisió comporta: que la gent surti a vegades decebuda d'algun dels concerts. D'aquesta manera, el Festival serveix per ampliar el coneixement de la música, i és, sovint, una veritable descoberta per a molts. D'acord amb aquesta funció pedagògica, hem organitzat algunes activitats paral·leles: conferències, sessions cinematogràfiques, audicions per a escolars.

6/ La celebració del Festival a la tardor, entre els mesos d'octubre i desembre, també ha estat un element diferenciador. S'ha trobat l'horari més apte per als nostres seguidors a última hora de la tarda del diumenge. D'aquesta manera s'ha afavorit la creació d'un hàbit a l'hora d'assistir als concerts.

⁷ Vegeu l'annex núm. 8, amb la relació dels artistes que han col·laborat amb el Festival.

⁸ Vegeu l'annex núm. 1, amb la relació de tots els intèrprets que han actuat al Festival i la seva procedència.

⁹ Vegeu l'annex núm. 2, amb la relació de les obres encarregades pel Festival. En el núm. 3 s'hi relacionen totes aquelles obres no encarregades però estrenades amb motiu del Festival.

El Festival de Música en les seves primeres 21 edicions

Primera etapa

46

1/ El festival Bach: Semblava una bona idea encetar amb una sèrie d'actes dedicats a J. S. Bach, una de les trajectòries (o la que més) incommensurables de la història de la música. La programació va ser molt important; sens dubte un inici brillant: un ja consagrat Gonçal Comellas; un jove, però ja reconegut arreu, Lluís Claret; Jean Pierre Rampal o Albert Lysy amb la seva Camerata, van ser els grans noms d'aquell any. Una anècdota pot il·lustrar-ho: el compositor Xavier Montsalvatge, abans de pronunciar la seva conferència, va comentar l'estranyesa que li produïa veure en el programa del Festival que Albert Lysy vingués abans a Granollers que a Barcelona: el concert de Barcelona era al final d'una gira que s'havia organitzat amb motiu del concert de Granollers. Per necessitat del pressupost, havíem decidit que el caràcter internacional del Festival fes referència fonamentalment a la categoria dels intèrprets, més que no pas a la seva procedència estrangera. El cartell del Festival va sortir d'una litografia d'Antoni Cumella.

2/ El festival Beethoven. Si havíem dedicat el primer Festival a un compositor, l'any 1977 no podíem deixar passar l'oportunitat del 150 aniversari de la mort de Ludwig van Beethoven. Repetiren Comellas, Claret i Rampal; Salvador Mas dirigí l'Orquestra Ciutat de Barcelona per primera vegada (més tard en seria el titular) Vàrem fer les primeres produccions del Festival: el Septimino amb un grup de músics catalans liderats pel clarinetista Miquel Gaspà i els duos per a soprano i tenor acompanyats per violí, violoncel i piano, amb un grup liderat per Angel Soler. L'esdeveniment més destacat fou segurament el recital d'Eduardo del Pueyo, l'extraordinari pianista aragonès resident a Bèlgica i especialista en Beethoven. La interpretació que va fer de la Sonata Op. 110 fou un dels moments més sublims de la història del Festival. Aquell any el cartell es va fer a partir d'una litografia de Carles Planell, a qui va adreçar-nos l'Antoni Cumella.

3/ El festival Schubert: L'any 1978 es celebrava els 150 anys de la mort de Franz Schubert. En la presentació d'aquell Festival ja reflectíem la important davallada de l'aportació municipal. Aquell fet suposà una reducció del nombre de concerts (sis el primer any, set el segon, cinc el tercer) i una programació que no podia assolir

el nivell de les anteriors. D'aquella edició, s'ha de destacar la primera actuació a Granollers, de la pianista Eulàlia Soler.

4/ Música catalana del segle XX: Als dos elements que portarien el Festival cap a la seva desaparició (el tema de l'ubicació i, com a conseqüència la davallada de públic) cal afegir-n'hi un altre. Uns organitzadors joves i de tendències radicals vàrem pensar poc en l'efecte que tindria fer una proposta massa avantguardista. I la del quart festival ho era, i molt! La decisió, era una barreja de patriotisme i ganes d'evidenciar que molt d'allò que en deien «fer país» estava massa allunyat de la realitat musical i cultural del país. Segurament que, una de les causes del poc públic que va atraure el Festival, fou el tema escollit. Ni els músics de Montserrat no el van poder recuperar l'any següent. Aquella quarta edició del Festival, malgrat el fracàs pel que fa a oients, fou la que consolidà definitivament la ciutat, com a centre musical important. La gran majoria dels compositors van passar per Granollers a escoltar les seves obres ja que es van estrenar sis composicions. L'impacte va ser important i molt probablement, el prestigi en el món musical de què avui gaudeix el Festival de Música de Granollers, és fruit d'aquell esdeveniment. A més a més, aquell any vàrem tenir la sort d'acompanyar la provocació musical amb una excel·lent litografia del pintor de la Roca del Vallès Josep Uclés.

5/ Música montserratina: La idea de dedicar un festival als músics sortits de l'Abadia de Montserrat va sorgir immediatament després de l'anterior edició. Era una manera de donar, amb els dos festivals, una visió força completa de la música catalana. La possibilitat de poder comptar amb l'escolania de Montserrat era molt engrescadora, entre d'altres coses per recuperar la part de públic que podia haver-se sentit allunyada per l'avantguardisme de l'any anterior. Tot i que al concert que es va celebrar a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers va assistir-hi molta gent, fou molt minsa la dels altres concerts, que, en aquella ocasió, es celebraren a la sala de conferències del Museu.

6/ El festival Haendel: Una producció d'*El Messies* de Georg Friedrich Haendel portada a terme per la Coral Cantiga i el Cor Montserrat va ser el plat fort d'un festival molt humil, on destacà la presència del flautista Ricardo Kanji. Va tenir lloc també la primera participació de Claudi Arimany. La situació econòmica era molt precària.

7/ El festival Mozart: Quatre excel·lents concerts, que van passar quasi desapercebuts a Granollers, entre ells la presència de Hans Rudolf Stalder —l'especialista més important del món en clarinet clàssic—, interpretant l'extraordinari concert per a clarinet de W. A. Mozart, varen certificar la defunció del Festival de Música. Els organitzadors teníem la sensació que la ciutat de Granollers no el trobaria a faltar. Igual que Mozart, el Festival moria molt jove.

Segona etapa

8/ El classicisme: Sota aquest lema vàrem iniciar la segona fase del Festival. Eren uns moments especials, en què la nostra societat és despertava d'una llarga somnolència. Necessitava instruir-se en moltes matèries que li havien estat vedades, quan la cultura no era patrimoni de tots. Existia una certa similitud amb el que va passar amb el *Classicisme*, durant els tres decennis anteriors i els tres posteriors a 1800, en què la música culta va començar a difondre's fora dels cercles restringits en què havia estat reclosa. El gran músic i pedagog Oriol Martorell, col·laborador assidu del nostre Festival, va dictar-hi una conferència com a presentació: *Classicisme, etapa crucial en la història de la música*. Si bé tots els concerts foren d'alta qualitat, fou especialment memorable el de Glen Wilson, pianoforte, amb una excelsa interpretació de danses alemanyes de Mozart, o la Sonata en Mi bemoll Major de Haydn, entre altres.

9/ Els nacionalismes: Per què el tema dels *Nacionalismes*? No estàvem i seguim lluitant per aconseguir la renaixença dels nostres pobles? Per què no presentar doncs, què s'hi cou en alguns d'ells? Aquest moviment, conseqüència de l'evolució del romanticisme a finals del segle XIX, va permetre escoltar compositors de països que, durant molt temps, van ser dependents políticament i culturalment d'un altre. Vàrem escoltar autors que, en el seu moment, van rebutjar la música estrangera i van crear la seva pròpia a partir de músiques populars. Si bé se n'hi afegiren molts altres, els pioners van ser russos, txecs, escandinaus. Però també catalans, espanyols, hongaresos, italians, anglesos, i, fins i tot, americans. Si no hagués estat per aquell agosarat títol, com hauríem pogut programar i fer sentir la veu de Dvorák, Bartók, Janáček, Schoenberg, al costat de Mompou, Toldrà, Montsalvatge, Rodrigo, Granados o Albéniz? En aquella edició del Festival vàrem poder comptar amb la presència de Frederic Mompou i també de l'actuació magistral d'Alicia de Larrocha, d'un molt interessant

Grup de vent de Budapest, i de la interpretació extraordinària de Victòria dels Àngels.

10/ Música i literatura: Aquesta edició del Festival ens portà a programar algunes obres literàries, convertides en obres musicals: peces magnífiques de Henry Purcell o François Couperin, la *Suite Burlesque de Quixote* de Telemann o les *Balades* de Brahms, els *Sonets* de Liszt o les romàntiques sonates de Scriabin o de Haydn, entre altres, dins el simbolisme literari i l'impressionisme musical i poètic. Digne d'esment fou aquell *Pierrot Lunaire*, obra escrita per Arnold Schoenberg entre març i juny de 1912, magníficament interpretada pel Schoenberg Ensemble amb la soprano Marianne Pousseur, sota la direcció de Reinbert de Leeuw. Fou el darrer concert d'aquella edició, que deixà amb ganes de més als nostres seguidors.

11/ L'humor a la música: Vam considerar que calia posar una nota de color en el nostre Festival i provar d'atraure l'atenció dels més descreguts, pel que fa a la música. Així vam programar alguns exemples d'errors produïts dins algun dels grans concerts, aquelles petites entremaliadures que es podien permetre els grans compositors com ara Mozart, Haydn, Satie, Poulenc, Schoenberg, Stravinsky. Dignes d'esment, en aquella ocasió, foren l'actuació de la Coral Sant Jordi sota la direcció d'Oriol Martorell, així com de l'Ensemble La Colombina, grup format al redós del Festival granollerí, en què han intervingut en repetides ocasions. O de l'Orquestra Filharmònica Estatal de Varna que posaren gran tècnica i excel·lent humor a la seva actuació, tant pel que fa a la Simfonia *La Sorpresa* com amb la de *Els adéus*, ambdues de Haydn.

12/ Els innovadors: Un tema com aquest suposava la presència de compositors que s'avancesin al seu temps: les escoles de Mannheim (S.XVIII) i de Viena (S.XX), el Vivaldi de les quatre estacions, el Quartet de les Dissonàncies de Mozart, la Sonata per a piano de Liszt, el lied de Beethoven a Wolf... En aquella edició fou memorable l'actuació de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana, però sobretot la dels solistes Fèlix Ayo, violí i Claudi Arimany, flauta, sota la direcció de Gonçal Comellas. Cal ressaltar així mateix la presentació de Jordi Masó, com a solista de piano, amb el concert per a piano núm. 4 de Beethoven amb l'Orquestra Simfònica Moldava. Un jove Masó que prometia i que ara, deu anys després, ja podem dir que no ens ha defraudat.

13/ Les competicions musicals: L'any 1992 era el de les Olimpíades de Barcelona i ens va semblar que era pertinent explicar que els músics també han hagut de concórrer a proves per guanyar una plaça al palau del rei, o a l'escola de música de la majoria de ciutats. Això també succeïa en el cas d'alguns grans compositors com ara Bach o Telemann, que optaven a la plaça de mestre cantor a Sant Tomàs de Leipzig. En aquella ocasió guanyà Telemann, però per fets que ens són aliens hi renuncià, i la plaça va ser per a Bach, malgrat la desatenció d'un regidor del moment que manifestà que «ja que no podem tenir el millor ens donarem per satisfets amb un mediocre...» També, en el nostre Festival, quedà patent la rivalitat entre Händel i Bononcini, a Londres, o entre Clementi i Mozart, o la polèmica entre els seguidors de Brahms i Wagner, o entre Satie i Debussy. Magnífiques les actuacions dels Virtuozii Moldavi dirigits per Ovidiu Balan, o Josep M. Colom, piano.

14/ La música i els nens: D'entrada, vam convocar un concurs de cartells per il·lustrar el programa, entre els escolars de la ciutat. Resultà guanyador el de Francis Garcia Cobos (7 anys) de l'escola Mestres Montaña. Fou en aquella escola on férem la presentació d'aquell Festival amb l'actuació de l'Orquestra de Joves de l'escola de Música Josep M. Ruera, dirigida per Toni Perramon. La *simfonia de les joguines*, interpretada per aquells joves músics resultà entranyable —igual que la resta de concerts— per la gran participació familiar, per la qualitat dels intèrprets i per les obres escollides: *Simfonia de Caça* i *El casament del camperol* de Mozart, peces de l'òpera barroca com *El mestre de música* de Telemann, fragments de *El rei Artur* de Purcell, *Caprici sobre la partença del germà estimat* de J.S. Bach, *La flauta màgica* de Mozart, *Els animals i els Músics* de Jaroslav Kricka, *El dia d'estiu*, o *Pere i el Llop* de Prokofiev, són una mostra de les obres que delectaren petits i grans. En el darrer concert, l'Harmonia quintet de vent amb cinc joves instrumentistes oferiren, a manera de calidoscopi, peces que podrien configurar la infantesa de no importa qui: els jocs, les joguines, les faules d'animals, les aventures amb gats i gossos, la tendresa de la mare amb cançons de bressol, la Marxa dels soldats, obres delicioses de Bizet, de Miquel Roger, de Burnet Tuthill, de Gabriel Pierné...

15/ Música i paisatge: Aquest tema ens obria les portes a una àmplia programació, des de la música popular a la romàntica, des del barroc a tot allò que es produeix al centre d'Europa. Un cop

trobat el títol, vam considerar que, les influències, no importa l'origen ni l'autor, marquen un esperit que es pot qualificar de paisatgístic. A més a més, l'Agustí Vidal, el nostre perfumista particular, ens delectà amb paisatges olfactivs per a cadascun dels concerts: *l'olor del so* per al de Percussió, *l'olor de l'illa*, per al de la Coral Cantiga dirigida per Josep Prats, *Madrid sota la pluja*, per a l'altre entranyable concert de La Real Cámara, grup amb què actuava el solista Carles Riera, membre de la comissió organitzadora del Festival, entre altres. Fou també memorable el concert de percussió del grup *TABAL*, amb un repertori inèdit i original que enardí els assistents. El compositor i els vuit músics sabien com arribar al públic, com fer-los participar de les timbales, o ensenyar-los com les campanes, sorgien com un instrument més.

16/ Dones compositoras: Clara Wieck-Schumann, Fanny Mendelssohn o Lili Boulanger van néixer dones. Per raó d'aquesta eventualitat el seu nom no figura en lletres d'or a la història de la música com el dels seus espòs o germà, als quals treien de moltes situacions estranyes, ja que, en ocasions, eren elles qui escrivien partitures que després, ells s'atribuïen. En aquelles èpoques, com tantes coses, la música era mascle... Vàrem decidir de dedicar un Festival per reivindicar aquestes compositoras poc conegudes. Probablement ha estat el títol més arriscat d'aquesta segona etapa del Festival, però també el més divulgador, ja que les audicions públiques d'aquestes obres són pràcticament inexistentes. Va actuar per primera vegada l'Orquestra Simfònica del Vallès i vàrem poder descobrir l'excel·lent Quartet Manfred de França. També fou especialment notable l'actuació del grup Hesperion XX, dirigit per Jordi Savall: els seus *Cants i danses a l'època dels trobadors*, o les *Cantiques de Santa Maria*, deliciosament interpretades per Montserrat Figueras, acompanyada per Andrew Lawrence-King, arpa i salteri, Pedro Estevan, percussió i el mateix Savall, lira i viola. I també el Trio Diabelli, amb Enrique Santiago, viola, Willy Freivogel, flauta, Siegfried Schwab, guitarra que van tocar peces d'Eva Schorr-Weiler, Violeta Dinescu, i de Teresa Catalán (nascuda a Pamplona), entre altres.

17/ El canvi de segle. Transició al segle XX: Aquest fou, sens dubte, un dels festivals difícils perquè, al costat de peces conegudes de Fauré, Debussy, Falla o Strauss, hi havia difícils Schönberg, possiblement, un dels autors que personalitza el canvi més radical que s'ha produït mai en la història de la música. Vàrem poder

escoltar moltes obres importants i significatives. Una de les més belles que ha donat l'inici del segle XX va ser l'extraordinari i sublim *Rèquiem* de Fauré, que va interpretar de forma magistral, la Capella de Música de Sta. Maria del Mar dirigida per Lluís Vilamajó. També fou excel·lent l'actuació de l'Orquestra Filharmònica Janáček, D'Ostrova, amb Jiri Hanousek al violoncel, dirigida per Petr Vronsky, que interpretà de Manuel de Falla *El sombrero de tres picos* (estrenat a Londres l'any 1919), o el Concert per a violoncel i orquestra en mi m. op. 8 d'Edward Elgar, autor molt critic, força influenciat per Wagner, i una segona part amb peces de Richard Strauss, l'últim compositor del postromanticisme, contemporani de Mahler, del qual oferiren *Don Quixot. Variacions fantàstiques sobre un tema d'indole cavalleresca*. Op. 35. El Quartet Janáček va oferir, també, un gran recital amb la música d'aquell virtuós que es basava en les seves pròpies experiències, un Janáček preocupat pels temes literaris, per la música pura del seu poble, Txecoslovàquia.

18/ De Schubert a Brahms: El 200 aniversari del naixement de Schubert i del 100 de la mort de Brahms, va portar-nos a programar els autors d'alguns dels moments més sublims de la història de la música, que emmarquen l'inici i el final d'una època fortament dominada per músics germànics, com ara Mendelssohn o Schumann. La programació va oferir una visió d'aquells cent anys a partir de les obres més notòries: de Schubert, el seu quintet per a corda i piano *La Truita*; de Brahms, les *Danses hongareses*. Vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar un extraordinari concert de piano a quatre mans amb Ramon Coll i Miquel Farré, que interpretaren 16 *Valsos*, 12 *Danses hongareses* i les *Variacions sobre un tema de Schumann*, obres totes de Brahms. També cal esmentar l'actuació del Cor Vivaldi dirigit per Oscar Boada, que delectaren els assistents amb un repertori molt atractiu: Brahms, Fauré, Schumann, Mendelssohn, Elgar, Dvórák.

19/ El virtuosisme: La pretensió d'aquest Festival era oferir una selecció d'obres en les quals s'hi combinés qualitat musical i espectacularitat en l'interpretació. La preocupació era el pressupost limitat del qual disposàvem, per fer venir grans concertistes. En aquest Festival es donaren la mà la música clàssica i el flamenc, el cant coral i el Jazz, amb virtuosos com Jaume Aragall, Claudi Arimany, Eva León, Eric Hoepfich-Carles Riera-Jane Gower-Josep M. Roger, o com Tomatito i Potito i el ballaor José Fernandez Vargas, o el Chris Kase quintet, el virtuosisme jazzistic. Una menció

molt especial cal dedicar a la coral Polifònica de Granollers per l'estrena de l'obra *Abans del silenci*, amb música de Salvador Brotons, i dirigida per Agustí Vidal. Fou, sens dubte, una efemèride per a la ciutat.

20/ «A la carta...»: No cal dir que cada any que passa costa més trobar un tema atractiu i que pugui satisfer, pel que fa a qualitat pedagògica. En aquella edició vàrem decidir que fossin els oients qui decidissin què volien sentir. Amb la complicitat dels botiguers melòmans de Granollers Centre, vàrem preparar unes enquestes, mitjançant les quals tothom podia opinar i demanar què li agradaria sentir dins el proper Festival. No és doncs estrany el títol emprat, «a la carta...». Vàrem programar sis concerts, cinc amb les peces que en el seu moment, van gaudir de les preferències del públic, és a dir, dels clàssics més coneguts. Pel que fa al darrer, vam deixar que fos el públic qui programés les obres que s'haurien d'interpretar. Curiosament la majoria es decantà per peces i compositors del segle XVIII, especialment per Mozart. Volem dedicar un record emocionat per a un dels intèrprets d'aquella edició: Gyóry Sebök, el gran pianista que actuà amb l'Orquestra Nacional d'Andorra sota la direcció de Gerard Claret. Va fer una interpretació magistral! Semblava que tocar el piano era la cosa més senzilla del món. Lamentablement, aquell virtuós pianista va morir un mes després del concert esmentat.

21/ A l'entorn del mestre Josep M. Ruera: Atents sempre als esdeveniments de Granollers, vàrem voler sumar-nos al homenatge que la ciutat retia al mestre Josep Mª Ruera, l'entranyable compositor de Granollers. És difícil de trobar algun músic a la nostra ciutat que no hagi estat alumne seu. Molts dels qui passem d'una certa edat ho vàrem ser. Virtuós i treballador, fou un exemple del que succeí amb tants altres artistes com ell, als quals la guerra truncà les vides. La seva vàlua queda palesa en les peces que havia compost abans d'aquella malaurada situació. Vegeu sinó l'obra *Tres moviments simfònics*, estrenada l'any 1936 dintre el XIV Festival de la Societat Internacional de Música Contemporània de Barcelona, que comptava amb un jurat en el qual figuraven, entre altres, Anton von Webern i Joan Lamote de Grignon —per escollir les obres a interpretar—. Fou justament amb aquella obra i, com aleshores, amb la Banda Municipal de Barcelona, ara dirigida per Manuel Valdivieso i amb posada en escena de Frederic Roda, que iniciàrem l'edició del XXI Festival de Música. Set concerts en

cadascun dels quals hi era present l'obra de Ruera: música per a banda, per a cobla, de jazz, per a flauta i piano, per a quartet, per a piano i per a orquestra de cambra. Un Ruera molt complet que també vam fer arribar als nens amb un muntatge pedagògic, en col·laboració amb l'Associació Cultural: *La Cobla i el Mestre Ruera*, amb la Cobla Sant Jordi dirigida per Jordi León i amb Toni Cuesta com a narrador.

Per iniciar el tercer mil·lenni, en la 22 edició del nostre Festival (d'aquest any 2001), hem programat *Troballes sonores del Mil·lenni*. La pretensió és la de fer un repàs al mil·lenni passat a través de les invencions sonores més significatives de cada època.

Montserrat Ponsa i Agustí Vidal
*Comissió organitzadora del Festival
Internacional de Música de Granollers*

Annex núm. 1. Intèrprets que han actuat en el Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000)

Solistes vocals

Nom	Especialitat	Procedència	Data	Lloc
Montserrat Alavedra	soprano	Barcelona	29.10.1977	MDG
M. Dolors Aldea	soprano	Tarragona	17.11.1996	CCFLC
Jaume Aragall	tenor	Barcelona	8.10.1998	CCFLC
Enric Arguimbau	baix	Barcelona	14.11.1993	CCFLC
Yolanda Auyanet	soprano	Barcelona	13.12.1992	HCG
János Bándi	tenor	Hongria	19.11.1987	MDG
Tamás Bátor	baix	Hongria	19.11.1987	MDG
Josep Benet	tenor	Rubi	18.11.1990	MDG
			11.12.1994	CCFLC
Pau Bordas	bariton	Barcelona	20.10.1994	CCFLC
Christian Buono	tenor	França	12.11.1989	MDG
M. Carmen Bustamante	soprano	Barcelona	28.10.1978	MDG
			3.11.1979	CC
			9.10.1981	PSEG
Joan Cabero	tenor	Barcelona	18.11.1990	MDG
Josep Cabré	bariton	Barcelona	18.11.1990	MDG
Manuel Cid	tenor	Sevilla	29.10.1977	MDG
			9.10.1981	PSEG
Annia Feu	soprano	Barcelona	11.12.1994	CCFLC
Francesc Garrigosa	tenor	Barcelona	13.12.1992	HCG
Dalmau González	tenor	Barcelona	2.12.1990	MDG
Christoph Homberger	tenor	Suïssa	24.11.1991	MDG
Marjanne Kweksilber	soprano	Holanda	19.11.1989	MDG
Montserrat Martorell	contralt	Barcelona	9.10.1981	PSEG
Rosa Mateu	soprano	Barcelona	13.12.1992	HCG
M. Lluïsa Muntada	soprano	Barcelona	19.10.1997	CCFLC
Judith Németh	contralt	Hongria	19.11.1987	MDG
Àngel Òdena	baix	Tarragona	13.12.1992	HCG
			11.12.1994	CCFLC
Jen-Chen Pon	soprano	Taiwan	20.10.1996	CCFLC
Marianne Pousseur	soprano	Bèlgica	26.11.1989	MDG
Joan Puigdemívol	baix	Barcelona	18.11.1990	MDG
Jordi Ricart	bariton	Barcelona	14.11.1993	CCFLC
Emili Roses	tenor	Barcelona	13.12.1992	HCG
Enric Serra	baix	Barcelona	9.10.1981	PSEG
Kristinn Sigmundsson	bariton	Islàndia	26.11.1994	CCFLC
Katalin Szókefalvi-Nagy	soprano	Hongria	19.11.1987	MDG
Victòria dels Àngels	soprano	Barcelona	27.11.1988	MDG
Cristòbal Viñas	bariton	Barcelona	13.12.1992	HCG
Uma Ysamat	soprano	Barcelona	5.11.1995	CCFLC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; HCG: Hotel Ciutat de Granollers; MDG: Museu de Granollers; PSEG: Parròquia de Sant Esteve de Granollers; ST: Sala Tarafa

Solistes instrumentals				
Nom	Especialitat	Procedència	Data	Lloc
Rinaldo Alessandrini	clave	Itàlia	21.11.1993	CCFLC
Claudi Arimany	flauta	Granollers	30.10.1981	ST
			29.11.1987	MDG
			20.10.1991	MDG
			18.10.1998	ST
			12.11.2000	ST
Albert Attenelle	piano	Barcelona	1.11.1993	CCFLC
Félix Ayo	violí	Sestao (País Basc)	20.10.1991	MDG
Olivier Baumont	clave	França	13.11.1994	ST
Antoni Besses	piano	Barcelona	3.11.1996	CCFLC
Arpad Bodó	piano	Hongria	24.10.1988	MDG
Guy Bovet	clave	Suïssa	1.11.1976	MDG
Rosa M. Cabestany	piano	França	24.10.1976	MDG
			1.11.1977	MDG
Jordi Camell	piano	Llorenç del Penedès	29.11.1995	CCFLC
Lluís Claret	violoncel	Andorra	24.10.1976	MDG
			1.11.1977	MDG
Ramon Coll	piano	Barcelona	1.11.1989	MDG
			2.11.1997	CCFLC
Josep Colom	piano	Barcelona	1.11.1992	HCG
Gonçal Comellas	violí	Avinyonet de Puigventós	23.10.1976	MDG
			15.10.1977	PSEG
			21.10.1978	MDG
M. Lluïsa Cortada	clave	Barcelona	25.10.1980	MDG
Klaus Peter Diehl	flauta	Alemanya	7.10.1978	MDG
Madrona Elias	clave	Barcelona	30.10.1981	ST
Miquel Farré	piano	Terrassa	10.11.1991	MDG
			2.11.1997	CCFLC
Ulrike Flemming	violí	Alemanya	7.10.1978	MDG
Amparo García Cruells	piano	Barcelona	8.10.1998	CCFLC
Manuel García Morante	piano	Barcelona	28.10.1978	MDG
			3.11.1979	CC
			27.11.1978	MDG
José Luis González	guitarra	Alcoi (País Valencià)	29.11.1992	HCG
Luciano González Sarmiento	piano	Santander	27.10.1979	CC
Jiri Hanousek	violoncel	Txèquia	27.10.1996	CCFLC
Kyoko Hashimoto	piano	Japó	3.12.1995	CCFLC
Josep Henríquez	guitarra	Granollers	1.11.1988	MDG
			12.11.1994	CCFLC
			14.11.1999	CCFLC
Stanley Hoogland	piano	Holanda	19.11.1989	MDG
Jónas Ingimundarson	piano	Islàndia	26.11.1994	CCFLC
Ulrich Koella	piano	EUA	24.11.1991	MDG

Solistes instrumentals (cont.)				
Nom	Especialitat	Procedència	Data	Lloc
Joanna Kozielska	arpa	Polònia	12.11.1989	MDG
Alicia de Larrocha	piano	Barcelona	6.11.1988	MDG
Eva León	violí	Las Palmas	25.10.1998	ST
Jordi López	Piano	Granollers	6.11.1994	CCFLC
			28.11.1999	ST
Julian Lloyd Webber	Violoncel	Anglaterra	3.12.1988	MDG
Liliana Maffiotte	Piano	Barcelona	20.10.1979	CC
			4.11.1990	MDG
Eduard Martínez	Clave	Vilafranca del Penedès	29.10.1990	MDG
Jordi Masó	Piano	Granollers	1.12.1991	MDG
			26.11.2000	ST
Laia Masramon	Piano	Manresa	22.11.1998	ST
Emilio Mateu	Viola	València	27.10.1979	CC
Albert Nieto	Piano	Barcelona	1.11.1994	CCFLC
Jacques Ogg	Pianoforte	Holanda	15.11.1992	HCG
Mònica Pons	Piano	Barcelona	26.11.1995	CCFLC
Vicenç Prunés	Piano	Granollers	17.11.1996	CCFLC
Eduardo del Pueyo	Piano	Saragossa	16.10.1977	MDG
Jean-Pierre Rampal	Flauta	França	30.10.1976	MDG
			30.10.1977	MDG
Llorenç Reboud	Piano	Barcelona	25.10.1998	ST
Xavier Relats	Flauta	Zabalçeta (Navarra)	8.12.1992	HCG
Albert Romani	Clave	Barcelona	2.12.1990	MDG
Rafael Sala	Guitarra	Granollers	29.11.1992	HCG
Josep M. Sauret	Piano	Barcelona	19.10.1997	CCFLC
György Sebök	Piano	Hongria	17.10.1999	CCFLC
Eulàia Solé	Piano	Barcelona	15.10.1978	MDG
			6.10.1979	CC
			20.11.1982	CC
Àngel Soler	Piano	Barcelona	30.10.1976	MDG
			30.10.1977	MDG
Hans Rudolf Stalder	Clarinet	Suïssa	10.11.1982	CCFLC
Mari Tomizuka	Pianoforte	EUA	15.11.1992	HCG
M. Glòria Vila-Puig	Piano	Sabadell	21.10.1978	MDG
Michel Wagemans	Piano	Bèlgica	18.10.1998	ST
			12.11.2000	ST
Glen Wilson	Pianoforte	EUA	8.11.1987	MDG
Miyuki Yamaoka	Piano	Japó	5.11.1995	CCFLC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; HCG: Hotel Ciutat de Granollers; MDG: Museu de Granollers; PSEG: Parròquia de Sant Esteve de Granollers; ST: Sala Tarafa

Grups vocals i cors				
Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Capella de Música de Santa Maria del Mar Cor Madrigal	Barcelona Barcelona	Lluís Vilamajó Manuel Cabero	20.10.1996	CCFLC
			31.10.1976	PSEG
			22.10.1978	MDG
Cor Madrigal de Budapest Cor Montserrat	Hongria Terrassa	Ferenc Székerez Joan Casals	19.11.1987	MDG
			7.10.1979	CC
			9.10.1981	PSEG
Cor Vivaldi	Barcelona	Òscar Boada	9.11.1997	CCFLC
Coral Ariadna	La Garriga	Jaume Ilari	7.10.1979	CC
Coral Art 9	Granollers	Àngels Costa	14.11.1993	CCFLC
Coral Canigó	Vic	Enriqueta Anglada	7.10.1979	CC
Coral Cantiga	Barcelona	Edmon Colomer Edmon Colomer Josep Prats	7.10.1979	CC
			9.10.1981	PSEG
			16.10.1994	CCFLC
Coral d'Els Gorchs	Llerona	Josep Marquès i Rafael Sala	7.10.1979	CC
Coral Lai	Molins de Rei	Oriol Comelles	1.11.1980	PSEG
Coral Les Granotes	Granollers	M. Rosa Parés	14.11.1993	CCFLC
Coral Polifònica de Calella	Calella	Emili Guerrero	7.10.1979	CC
Coral Sant Jordi	Barcelona	Oriol Martorell	11.11.1990	MDG
Coral de Veus Blanques de l'Arc	Barcelona	Ester Bonal, Pilar Casals i Emilio de la Linde	14.11.1993	CCFLC
Ensemble la Colombina	Catalunya, Itàlia, Argentina		18.11.1990	MDG
			1.11.1999	ST
Escolania de Montserrat The Hiliard Ensemble Polifònica de Granollers	Montserrat Anglaterra Granollers	Irineu Segarra Josep Subiranas Salvador Brotons i Agustí Vidal	7.11.1980	PSEG
			3.11.1989	MDG
			7.10.1979	CC
			28.11.1998	CCFLC
Societat Coral Amics de la Unió Terpsicore Cor	Granollers Cardedeu, Centelles, Granollers, La Garriga	Josep Marquès Josep Subiranas	7.10.1979	CC
			7.10.1979	CC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; HCG: Hotel Ciutat de Granollers; MDG: Museu de Granollers; PSEG: Parròquia de Sant Esteve de Granollers; ST: Sala Tarafa

Orquestres i cobles				
Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Banda Municipal de Barcelona	Barcelona	Manuel Valdivieso	22.10.2000	CCFLC
Cobla La Principal de la Bisbal	La Bisbal	Francesc Cassú	29.10.2000	CCFLC
Cobla Montgrins	Torroella de Montgrí	Martí Camós	29.10.2000	CCFLC
Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona	Barcelona	Jordi León	14.10.1979 21.10.2000 29.10.2000	CC ST CCFLC
Orquestra Ciutat de Barcelona	Barcelona	Salvador Mas	15.10.1977	PSEG
Orquestra Filharmònica Estatal de Varna	Romania	Christo Christov	25.11.1990	MDG
Orquestra Filharmònica Janáček d'Ostrava	Txèquia	Petr Vronsky	27.10.1996	CCFLC
Orquestra Simfònica Abruzzese	Itàlia	Vittorio Antonellini	29.11.1987	MDG
Orquestra Simfònica de Bodensee	Alemanya	Thomas Koncz	3.12.1988	MDG
Orquestra Simfònica Moldova	Romania	Gheorghe Costin	1.12.1991	MDG
Orquestra Simfònica del Vallès	Sabadell	Jordi Mora	29.10.1995	CCFLC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; MDG: Museu de Granollers; PSEG: Parròquia de Sant Esteve de Granollers; ST: Sala Tarafa

Grups de Cambra				
Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Alba Música Kyo	Japó	Ernest Martínez Izquierdo	3.11.1991	MDG
Barcelona 216	Barcelona		8.11.1992	HCG
Anna Beget, violí; Sergi Casademunt, viola de gamba; Meritxell Olaya, soprano; Albert Romani, clave	Barcelona	Edmon Colomer Albert Lysy Guerásim Voronkov	23.10.1981	CCFLC
Camerata Instrumental de Catalunya	Barcelona		9.10.1981	PSEG
Camerata Lysy	Holanda		6.11.1976	MDG
Camerata Mediterrània	Barcelona		20.10.1996	CCFLC
Jordi Colomer, flauta de bec; Madrona Elias, clave; Montserrat López, oboè	Barcelona		15.11.1981	CCFLC
Chris Kase Quintet	USA, Espanya		1.11.1998	CCFLC
Diatessaron; Ricardo Kanji, flauta	Barcelona, Brasi:		21.11.1981	CCFLC
Frederic Giberga i Mark Lutz, percussió; Jordi Masó i José M. Parra, piano	Barcelona, EUA, Granollers, A bacete		20.11.1994	CCFLC
Jane Gower, fagot; Eric Höprich i Carles Riera, clarinet; Josep M. Roger, piano	Austràlia, Holanda, Granollers, Riells		15.11.1998	ST
Grup Instrumental de Barcelona	Barcelona		23.10.1977	MDG
Grup de Vent de Budapest	Hongria	9.11.1988	MDG	
Grupo Manon	Espanya	10.11.1996	CCFLC	
Harmonia Quintet de Vent	Catalunya, València	8.12.1993	CCFLC	
Hesperion XX	Barcelona	Jordi Savall	22.10.1995	ST
Leopold String Trio.; Jonathan Camps, contrabaix; Jordi Masó, piano	Anglaterra, Barcelona, Granollers	30.11.1997	CCFLC	
Liederabend Trio; Margarida Lladó, mezzosoprano; Jordi Ricart, baríton	Barcelona, Rubí, Riells	26.10.1997	MDG	
Manderling Quartet	Alemanya	21.11.1999	ST	

Grups de Cambra (cont.)				
Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Marijke Miessen, flauta; Wouter Möller, violoncel; Glen Wilson, pianoforte	Holanda, EUA.		22.11.1992	HCG
Nachtmusique	Europa, Austràlia		7.11.1999	ST
Nou Quartet de Zuric	Suïssa		10.11.1987	MDG
Obrador Instrumental de Manresa	Manresa	Joan Casals	1.11.1980	PSEG
Òpera Mobile	Barcelona	Francesc Guillén	13.12.1992	HCG
Orquestra Barroca de Barcelona	Barcelona		27.10.1989	MDG
Orquestra de l'Ateneu Barcelonès	Barcelona	Albert Argudo	31.10.1976	
Orquestra de Cambra de Granollers	Granollers	Francesc Guillén	7.11.1993	CCFLC
		Francesc Guillén	11.12.1994	CCFLC
		Paul Cortese	19.11.1995	CCFLC
		Francesc Guillén	16.11.1997	CCFLC
		Francesc Guillén	22.11.1998	ST
		Delfí Colomer i Barry Sargent	14.11.1999	CCFLC
		Salvador Brotons	3.12.2000	CCFLC
Orquestra de Cambra de l'Òpera de Varsòvia	Polònia	Zbigniew Graca	12.11.1989	MDG
Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana	Barcelona	Gonçal Comellas	20.10.1991	MDG
Orquestra de Cambra de la RTV Romanesa	Romania	Christian Brâncusi Juan José Olivés	6.11.1994	CCFLC
			12.11.1994	CCFLC
Orquestra de Cambra de la Simfònica Hongaresa	Hongria	Ferenc Székerez	19.11.1987	MDG
Orquestra de Cambra del Teatre Lliure	Barcelona	Josep Pons	29.11.1990	MDG
			12.12.1993	CCFLC
Orquestra de Cambra del Teatre Nacional de Praga	Txèquia	Petr Vronsky	28.11.1993	CCFLC
Orquestra de Joves de l'Escola Municipal de Música Josep M. Ruera	Granollers	Toni Perramón	25.10.1993	EMM
			9.10.1994	PB
			17.10.1995	ST
			15.10.1996	ST
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra	Andorra	Gerard Claret	17.10.1999	CCFLC

Grups de Cambra (cont.)				
Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Quartet Endellion; Joan Enric Lluna, clarinet	Anglaterra, València		23.11.1997	MDG
Quartet Enesco	Romania		9.11.1988	MDG
Quartet Euridice	Holanda		17.11.1991	MDG
Quartet Festetics; Claude Maury i Teunis van der Zwart, trompa	Hongria, Bèlgica, Holanda		28.10.1990	MDG
Quartet Janáček	Txèquia		24.11.1996	ST
Quartet Manfred	França		10.12.1995	ST
Quartet Numen	Espanya		22.10.1977	MDG
			14.10.1978	MDG
Quartet Talia	Granollers		14.10.1997	MDG
			19.11.2000	ST
Quintet Moravi de Praga La Real Càmara	Txèquia Madrid		8.12.1991	MDG
	Àustria, Holanda		23.10.1994	ST
Schoenberg Ensemble Solare String Trio	Holanda Bulgària, Israel, EVA	Reinbert de Leeuw	26.11.1989	MDG
Solistes de Catalunya	Barcelona	Antoni Besses	3.12.1995	CCFLC
			10.11.1979	CC
			10.11.1982	CCFLC
Tabal	Barcelona		9.10.1994	CCFLC
Tomatito Trio	Espanya		8.11.1998	CCFLC
Trio de Barcelona	Barcelona		30.10.1982	CC
			17.11.1987	MDG
Trio Bartók	Barcelona		28.10.1979	CC
Trio Ciutat de Barcelona	Barcelona		29.10.1977	MDG
			21.10.1979	CC
Trio Diabelli	Madrid, Croàcia, Alemanya		12.11.1995	ST
Trio Salmoè	Anglaterra, Granollers		13.11.1987	MDG
Lluís Vidal Trio; Jordi Molina, tenora	Barcelona		5.11.2000	CCFLC
Virtuozii Moldavi	Romania	Ovidiu Balan	8.12.1992	HCG
Waiblingen Chamber Orchestra	Alemanya	Francesc Llongueras	7.10.1978	MDG
Zurich Clarinet Trio; Josep Borrás, fagot	Suïssa, Terrassa		7.11.1982	CCFLC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; EMM: Escola dels Mestres Montaña; HCG: Hotel Ciutat de Granollers; MDG: Museu de Granollers; PB: Plaça Barangé; PSEG: Parròquia de Sant Esteve de Granollers; ST: Sala Tarafa

Annex núm. 2. Obres compostes per encàrrec de la comissió organitzadora del Festival Internacional de Música de Granollers i estrenades amb motiu del Festival (1976-2000):

Compositor	Obra	Intèrpret	Data	Lloc
Salvador Brotons	Toccatà per a piano	Albert Attenelle	1.11.1993	CCFLC
Salvador Brotons	Abans del silenci, <i>per a solistes, cor i orquestra</i>	Polifònica de Granollers; Salvador Brotons i Agustí Vidal, directors	28.11.1998	CCFLC
Benet Casablanca	Quartet de corda	Quartet Euridice	17.11.1991	MDG
Benet Casablanca	Scherzo, <i>per a piano</i>	Jordi Masó	26.11.2000	ST
Delfi Colomé	Semioesferes, <i>per a guitarra i orquestra de cambra</i>	Josep Henríquez, guitarra; Orquestra de Cambra de Granollers; Delfi Colomé, director	14.11.1999	CCFLC
Albert Guinovart	Homenatge a Josep M. Ruera	Claudi Arimany, flauta, Michel Wagemans, piano	12.11.2000	ST
Enric Palomar	Locus Amoenus, <i>per a dos pianos i percussió</i>	Frederic Giberga i Mark Lutz, percussió; Jordi Masó i José M. Parra, piano	20.11.1994	CCFLC
Lluís Vidal	Per un camí comú, <i>per a tenora i trio de jazz</i>	Lluís Vidal Trio; Jordi Molina, tenora	5.11.2000	CCFLC

CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; MDG: Museu de Granollers; ST: Sala Tarafa

Annex núm. 3. Obres no encarregades estrenades amb motiu del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000):				
Compositor	Obra	Intèrpret	Data	Lloc
Marcel Artiaga	Granollers al mestre Ruera	Cobles Montgrins, La Principal de La Bisbal i St. Jordi; Francesc Cassú, director	29.10.2000	CCFLC
Teresa Catalán	Aurora, <i>per a flauta, violí i guitarra</i>	Trio Diabelli	12.11.1995	ST
R. Ferrer	Al sol eixit, en dia riallós, <i>per a veu i piano</i>	M. Carme Bustamante, soprano; Manuel García Morante, piano	3.11.1979	CC
J. Fló	Tres cançons, <i>per a veu i piano</i>	M. Carme Bustamante, soprano; Manuel García Morante, piano	3.11.1979	CC
Joan Guinjoan	Jondo, <i>per a piano</i>	Liliana Maffiotte	20.10.1979	CC
Joan Lluís Moraleda	Sonatina per a flauta i piano	Salvador Gratacós, flauta; Àngel Soler, piano	21.10.1979	
Joan Lluís Moraleda	Ofrena a Josep M. Ruera	Cobles Montgrins, La Principal de la Bisbal i St. Jordi; Joan Lluís Moraleda, director	29.10.2000	CCFLC
David Padrós	Chaconne	Orquestra Barroca de Barcelona	27.10.1989	MDG
Joan Pich Santasusana	Tema amb derivacions, núm. 2, <i>per a piano</i>	Liliana Maffiotte	20.10.1979	CC
Josep Soler	Harmonices Mundi, <i>Partita vol. I, per a piano</i>	Eulàlia Solé, piano	6.10.1979	CC
Josep Soler	Harmonices Mundi, <i>Vol. I i Vol. IV, per a piano</i>	Liliana Maffiotte	20.10.1979	CC
Francesc Taverna-Bech	Tres peces acadèmiques, <i>per a piano</i>	Eulàlia Solé	6.10.1979	CC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa";
MDG: Museu de Granollers; ST: Sala Tarafa

Annex núm. 4. Audicions per a escolars i concerts per a joves organitzades en el marc del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000):

Solistes vocals o instrumentals

Nom	Especialitat	Procedència	Data	Lloc
Santiago Aubet	violi	Barcelona	1982	CC
Josep M. Arrizabalaga	clave	Marata	1976	MDG
Joana Blanch	viola i piano	Barcelona	1982	CC
Arpad Bodó	piano	Hongria	1988	MDG
Christian Buono	tenor	França	1989	MDG
Josep M. Escribano	piano	Barcelona	1987	MDG
Josep Henríquez	guitarra	Granollers	1988	MDG
Joanna Kozielska	arpa	Polònia	1989	MDG
Liliana Maffiotte	piano	Barcelona	1979	CC
Eduard Martínez	clave	Vilafranca del Penedès	1990	MDG
Josep M. Roger	piano	Riells del Fai	1976	MDG
			1987	MDG
			1991	MDG
Albert Romani	clave i piano	Barcelona	1982	CC
Anton Serra	flauta	Barcelona	1991	MDG
Glen Wilson	pianoforte	USA	1987	MDG

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; MDG: Museu de Granollers.

Grups vocals o instrumentals

Nom	Procedència	Director	Data	Lloc
Orquestra de Cambra de l'Òpera de Varsòvia	Polònia	Zbigniew Graca	1989	MDG
Orquestra de Joves de l'Escola Municipal de Música				
Josep M. Ruera	Granollers	Toni Perramón	1988	MDG
			1991	MDG
Polifònica de Granollers	Granollers	Agustí Vidal	1989	MDG
Quartet Euridice	Holanda		1991	MDG
Trio Salmoé	Granollers, Anglaterra		1987	MDG
Waiblingen Chamber Orchestra	Alemanya	Francesc Llongueras	1987	MDG

MDG: Museu de Granollers

Annex núm. 5. Conferències organitzades en el marc del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000):			
Nom	Títol	Data	Lloc
Montserrat Albet	Presentació del festival	25.10.1980	MDG
Albert Argudo	La perspectiva musical a l'obra de Beethoven	28.10.1977	MDG
	Franz Schubert: la porta al romanticisme	20.10.1978	MDG
Josep Casanovas	Introducció a la música de J. S. Bach	21.10.1976	MDG
Carles Guinovart	L'ofici de compositor	20.10.1979	MDG
Jordi Maragall	Orientacions per a una política musical	7.10.1978	MDG
Oriol Martorell	El classicisme: una etapa crucial en la història de la música	8.11.1987	MDG
Josep M. Mestres			
Quadreny	Presentació de la meua obra	10.11.1979	MDG
Xavier Montsalvatge	J. S. Bach: música instrumental i coral	5.11.1976	MDG
Xavier Pujol	El classicisme de Mozart	12.11.1982	MDG
Miquel Querol	Joan Lamotte de Grignon, en el 30 aniversari de la seva mort	3.11.1979	MDG
Ignasi Riera	La innovació en la música	21.10.1991	MDG
Josep M. Ruera	La gestació i vivència de la meua obra "Empúries"	27.10.1979	MDG
Josep Soler	Presentació del festival	6.9.1979	MDG
Eugenio Trias		21.11.1981	MDG
Manuel Valls	La revolució social de Beethoven	15.10.1977	MDG

MDG: Museu de Granollers.

Annex núm. 6. Col·laboracions especials del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000):			
Nom	Col·laboració	Data	Lloc
Ramon Camps	Comentaris a les audicions per a escolars	1976	MDG
		1977	MDG
		1978	MDG
		1979	CC
		1980	CC
Toni Cuesta	Narrador	21.10.2000	ST
Marduix Titelles	Direcció escènica	14.11.1993	CCFLC
Celia Motis	Narradora	4.11.1990	MDG
Frederic Roda	Narrador	28.11.1993	CCFLC
	Direcció escènica	28.11.1998	CCFLC
	Direcció escènica	22.10.2000	CCFLC

CC: Casa de Cultura Sant Francesc; CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; MDG: Museu de Granollers; ST: Sala Tarafa.

Annex núm. 7. Assistència de públic als actes del Festival Internacional de Música de Granollers (1987-2000)

Festival	Any	Actes	Total	Màx.	Mín.	Mitjana	Lloc
8è: El classicisme	1987	8 (*)	1.027	186	81	128	MDG
9è: Els nacionalismes	1988	8	1.806	442	94	226	MDG
10è: Música i literatura	1989	6	964	210	108	161	MDG
11è: L'humor en la música	1990	8	1.668	321	98	208	MDG
12è: Els innovadors	1991	9 (**)	1.689	348	128	188	MDG
13è: Les competicions musicals	1992	7	1.276	296	126	182	HCG
14è: La música i els nens	1993	7	2.060	339	164	294	CCFLC
15è: Música i paisatge	1994	10	2.288	295	121	229	CCFLC, ST
16è: Dones compositoros	1995	8	1.681	326	128	210	CCFLC, ST
17è El canvi de segle. Transició al segle XX	1996	6	1.135	296	128	189	CCFLC, ST
18è De Schubert a Brahms	1997	7	1.354	268	136	193	CCFLC, MDG
19è. El virtuosisme	1998	8	1.853	349	146	232	CCFLC, ST
20è: "A la Carta..."	1999	6	1.132	320	135	189	CCFLC, ST
21è: A l'entorn del Mestre Josep M. Ruera	2000	8	1.409	349	97	176	CCFLC, ST
TOTAL 15 Festivals	87-00	106	21.342	442	81	201	CCFLC, ST, MDG, HCG

(*) L'any 1987 es programaren 7 concerts i una conferència.

(**) L'any 1991 es van programar 7 concerts, una conferència i una sessió cinematogràfica.

CCFLC: Centre Cultural de la Fundació "La Caixa"; HCG: Hotel Ciutat de Granollers; MDG: Museu de Granollers; ST: Sala Tarafa

Annex núm. 8. Artistes col·laboradors del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000)¹:

Francesc Artigau (V Festival, 1980)	Montserrat Gudiol (X Festival, 1989)
Manel Batlle (XX Festival, 1999)	Paco Merino (XII Festival, 1991)
Modest Cuixart (VIII Festival, 1987)	Josep Navarro (XVII Festival, 1996)
Antoni Cumella (I Festival, 1976)	Carles Planell (II Festival, 1977)
Toni Cumella (XII Festival, 1992)	Albert Ràfols Casamada (XIX Festival, 1998)
Lluís Estopiñán (XVIII Festival, 1997)	Josep Uclés (IV Festival, 1979 i XV Festival, 1994)
Andreu Fresquet (III Festival, 1978)	
Maria Girona (XVI Festival, 1995)	
Oswaldo Guayasamin (XI Festival, 1990)	Vicenç Viaplana (IX Festival, 1988)

¹ Aquesta relació inclou els artistes que han fet donació d'una obra seva que pot haver estat utilitzada o no directament com a cartell anunciador del Festival i/o com a portada del programa. Per exemple, el dissenyador Miquel Llach va elaborar la portada del programa del XXI Festival a partir d'una fotografia antiga de Francesc Català-Roca, el qual no consta en la relació atès que no hi va haver encàrrec ni donació de l'obra al Festival. Per al XIV Festival dedicat a la música i els nens (1993), es va fer un concurs a les escoles de Granollers i fou escollit el de Francis García Cobos, de l'escola dels Mestres Montaña.

Annex núm. 9. Col·laboradors en el finançament del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000):

Institucions públiques

Ajuntament de Granollers (1976-1981, 1987-2000)
Consell Comarcal del Vallès Oriental (1994-1996)
Diputació de Barcelona (1976, 1987-2000)
Generalitat de Catalunya (1976-1978, 1981, 1987-2000)
Ministerio de Cultura (1978-1980)

Bancs i caixes d'estalvis

Banc de Granada (1976-1977)
Banca Catalana (1977-1980)
Caixa de Catalunya (1988-1998)
Caixa de Crèdit de Granollers S. Coop (1978-1980)
Caixa de Crèdit Sant Josep de Calasanz (1977)
Caixa d'Estalvis de Barcelona (1978-1980)
Caixa d'Estalvis de Catalunya (1977-1979)
Caixa d'Estalvis de la Diputació Provincial de Barcelona (1976)
Caixa d'Estalvis Laietana (1976-1980, 1982)
Caixa d'Estalvis de Manlleu (1978-1980)
Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona (1976-1977)
Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvi (1976-1980, 1982, 1987-1990, 1992-1993)
Caixa d'Estalvis de Sabadell (1976-1980)
Caja de Madrid (1993-1994, 1996-2000)

Altres empreses

Automòviles Bertran S.A. (1988-1989)
BASF (1988-1989)
Bodegues Torres (1988-1991)
Cafés Pont (1994)
Cava Antoni Mestres (1987)
Cava Mont Marsal (1990)
Cava Parxet (1988-1990)
Cava Raventós Blanc (1993-1996)
Cava Recaredo (1991)
Clipterplast S.A. (1978-1979)
Coaliment-Granollers S.A. (1990, 1994-1996)
Cultius Viure (1987-1991, 1993, 1995)
Danone S.A. (1988-1989)
Estabanell y Pahisa S.A. (1988-2000)
Formatgeria Artesana Baix Montseny S.C.L. (1989-1991, 1993-1997)
Formatges Mogent (1988)
Galeria d'Art J. Matas (1993)
Gelateria J. Pla Sirvent (1994-1997)
Gestoria Garcia (1978)
Gràfiques Carrera S.A. (1979)
Hotel Ciutat de Granollers (1992)

Altres empreses (cont.)

Hotel Europa (1977)
 INIBSA (1993-2000)
 L'Auditorium (1991-1995)
 Les Flors (1989-2000)
 Licoreria Pascual Moreno (1991, 1993-1995)
 Lucta S.A. (1987-1992, 1994-1996)
 Opel. Automòbils Bertran (1991-2000)
 Patisserie Moncau (1990-1991, 1993-1998)
 Patisserie Puigdomènech (1991)
 Po'igrafa S.A. (1988-1989)
 Antoni Porta (1978-1980, 1987-1993)
 Productos Alimenticios Gallo S.A. (1988)
 Racó de Can Fabes (1987-1993)
 El Rebost d'en Portet (1990-1991, 1993)
 S. A. Camp (1976-1979, 1988)
 S.A.E.P. (1978-1979)
 Sucesores Industrias Millat S.A. (1990)
 Taller d'art El Sol (1991)
 La Taverna d'en Grivé (1990-1991, 1993-1999)
 Unió de Botiguers de Granollers (1990-1991)
 Vacca Germans (1976)
 Viatges Barceló (1989, 1991)
 Viatges Montcar (1994)
 Vila-Impressor (1980)

Entitats i Fundacions

Agrupació Sardanista de Granollers (2000)
 Associació Cultural de Granollers (2000)
 Club de Tennis Els Gorchs (1977-1979)
 Enginyers Industrials de Catalunya (2000)
 Fundació La Caixa (1994-2000)
 Gran Centre de Granollers (1998-1999)
 Museu de Granollers (1987-1991)
 Olimpíada Cultural (1991)
 Unió de Botiguers de Granollers (1990-1991)

Particulars

Jaume Anfruns (1976-1978, 1980)
 Antoni d'Argila (1976-1980)
 Manuel Baró (1976-1980)
 Pere Bretcha (1994-1998)
 Joan Camins (1976)
 Josep Camp (1991-1993)
 Pius Canal (1976)
 Francesc Colomer (1976)
 Martí Font (1976)
 Josep Garrell (1976-1980)

Particulars (cont.)

Joan Gener (1976-1980)
 J. M. Jubany (1987)
 Matias Llobet (1976-1977)
 Agustí Margarit (1976-1980)
 Joan Margarit (1976-1980)
 Francesc Mayol (1976)
 Eduard Miralta (1989-1990)
 Gabriel Montagud (1976)
 Artur Montagud (1976)
 Àngel Parera (1976-1980)
 Josep Planas (1976-1977)
 Isidre Pocurull (1976-1980)
 Rafael Prades (1980)
 Pau Puig (1978)
 Paulí Puig (1978)

Rosend Puig (1976)
 Pere Rafecas (1976-1977)
 Joaquim Raga (1976, 1978)
 Camil Raich (1978-1979)
 Josep M. Reixach (1976)
 Maria Roca Umbert (1990)
 Santi i Àngels Santamaria (1994-1996)
 Manuel Serras (1976-1980)
 Lluís Sitjes (1978)
 Genís Tura (1976-1980)
 Joan Uriach (1988-1999)
 Joaquim Valls (1977-1980)
 Vicenç Viaplana (1988, 1997)
 Antoni Viscasillas (1976)

Annex núm. 10. Relació dels organitzadors de les diferents edicions del Festival Internacional de Música de Granollers (1976-2000)

Josep M. Arrizabalaga (1976)
 Rosa Bernal (1978)
 Antoni Boix (1987-2000)
 Josep M. Botey (1976-1979)
 Concepció Camps (1977-1980)
 Anna Canet (1977-1978)
 Manuel Capdevila (1977-1978)
 Teresa Castelló (1987-1988)
 Valentí Circuns (1976)
 Antoni Cumella (1976)
 Mireia Cumella (1976)
 Francesca Dolç (1976)
 Laura Espauella (1994-2000)
 Joan Francàs (1977-1982)
 Jordi Fuster (1976)
 Montserrat Esteban (1987-1988)
 Dolors Garrell (1987-1988)
 Josep Henríquez (1987-2000)
 Irma Huici (1976)
 Gabriel Lorente (1976-1978)
 Rosa Llobet (1979-1981)
 Teresa Llobet i Illa (1976-1980)
 Teresa Llobet i Mas (1979)
 Imma Margarit (1977-1979)
 Marissa Massuet (1977-1978)
 Rafael Montagud (1976)
 Antoni Pérez (1976-1977)

Anna M. Piera (2000)
 Montserrat Ponsa (1987-2000)
 Antoni Porta (1987-2000)
 Rosa Rams (1977-1981)
 Teresa de Riba (1976)
 Antoni Riera (1976-1978)
 Carles Riera (1981, 1987-2000)
 Jordi Roch (1978-1979)
 Montserrat Rof (1981)
 Francesc Rovira (1981-1982)
 Concepció Rovirosa (1981-1982)
 Pilar Ruera (1976)
 Francesc Sala (1981)
 Josep Sampera (2000)
 Xavier Sanagustin (1976-1978)
 Joaquim Sans (1980-1982)
 Jordi Sauri (1977-1978)
 Ricard Sauri (1976-1979)
 Josep Soler (1979)
 Conrad Triquell (1987-1992)
 Joaquim Valls (1977-1981)
 Agnès Vendrell (1976-1977)
 Vicenç Viaplana (1993-1996)
 Agustí Vidal (1976-2000)
 Margarida Vidal (1976-1982)
 Josep M. Villamayor (1976-1979)